

her fremfører. Jeg var lidt inde på det i min ordførertale. Vi har diskuteret handlingsplan. I februar fremlagde man et mere detaljeret oplæg om disse ting. Der har været 12-13 forhandlingsmøder i Arbejdsministeriet, hvis jeg husker rigtigt. Der har været masser af muligheder for at spille ind, og alle har undervejs i disse diskussioner vidst, at arbejdsministeren på et eller andet tidspunkt rent faktisk ville komme med et lovforslag. Jeg har også af de diskussioner, vi har været igennem, forstået, at man har været enige om, at der skulle et lovforslag på bordet, som så kunne danne grundlag for de videre diskussioner.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil da bestemt ikke bestride de oplysninger, der kommer her, men det handler jo ikke om organisationerne. Det er ikke dem, der i praksis laver det gode arbejdsmiljø. Det er hr. og fru Jensen nede på gulvet eller ude på marken eller i felten, eller hvor det nu er. Det er de mange menneskers engagement, det kommer an på, og jeg kan sige for Det Konservative Folkepartis vedkommende og for mit eget vedkommende som en af dem, der interesserer sig for området, at jeg ikke har mulighed for i den kommende uge at gå ud og diskutere det, der nu er lagt frem, med nogen mennesker overhovedet, fordi vi er bastet og bundet til Christiansborg. Jeg synes, det ligger langt, langt, langt væk fra de ideer, vi har om folkeligt engagement og inddragelse. Det her er ikke et organisationsanliggende.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg er nødt til at gøre hr. Niels Jørgen Langkilde opmærksom på, at arbejdsministerens handlingsplan »Rent Arbejdsmiljø År 2005«, som klart og tydeligt peger på, hvor det er, der skal sættes ind, har været til diskussion siden 1994. Den har været sendt ud til høring. Jeg har deltaget i møder over det ganske land om den handlingsplan, hvor alle, som måtte have interesse for det, har kunnet deltage, og interessen har været stor. Der har været masser af muligheder for diskussioner om disse ting.

Der er så kommet en mere konkret plan i februar, som konkretiserer nogle ting lidt mere. Også den har været sendt ud, og også den har undergået diskussioner ude omkring i det ganske land, kan hr. Niels Jørgen Langkilde være

sikker på. Det er de faktiske forhold omkring disse ting.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig her fra starten at spørge arbejdsministeren, om hun er enig i det, som den socialdemokratiske ordfører siger. Nu blev det nævnt, at handlingsplanen har eksisteret siden 1994. Set med mine øjne mener jeg altså ikke, at handlingsplanen er identisk med lovforslaget.

Hvis Socialdemokratiet mener, at det hele har været klar siden 1994, hvad i alverden er så årsagen til, at man først har fremsat lovforslaget den 7. maj? Hvorfor har man først fremsat det så sent? Jeg er fuldstændig enig med De Konservative i, at det her lægger op til lovsjusk. Vi har overhovedet ikke nogen chance for at få diskuteret dette lovforslag med de virksomheder, som hele lovforslaget drejer sig om.

Der er jo ikke tale om et lille bitte lovforslag. Der er tale om en total ændring af strukturen for arbejdsmiljøarbejdet, og det er altså for vigtig en sag til, at man skal luske det igennem her på Christiansborg uden at have nogen som helst mulighed for at drøfte det med folk i det virkelige liv. Det vil jeg godt bede ministeren om at svare på her i starten.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det lyder jo meget yndigt, at Venstre og De Konservative lige pludselig er så optaget af at snakke om det her med mennesker ude i den virkelige verden.

Der har faktisk været et debatoplæg siden 1994, som har været til meget bred folkelig debat. Det førte så til en handlingsplan, som vi diskuterede i Folketinget sidste år, fordi jeg synes, det var vigtigt, at Folketinget også forholdt sig til den debat.

I den debat var alle partier i dette Folketing enige om det grundlag, der lå i handlingsplanen, og enige om, at ud over at få præciseret, at der var syv forebyggelsesvisioner, vi skulle gå efter, var det nu tiden til at få effektiviseret selve apparatet, altså selve den organisering af arbejdsmiljøet, som virksomhederne er fuldstændig afhængige af, for at det overhovedet kan fungere.

Det er det, vi diskuterer. Vi diskuterer, hvor forpligtelsen skal ligge, i hvor høj grad virksomhederne skal bære deres forpligtelse, i hvor høj grad den enkelte skal bære sin forpligtelse, og i